

Donationes
privatas

Othmarus
Erforsbyr

Carolus
Marsilly

Caroluman

obsue diuturnitate memorie mul-
ticiplicibus substantie et possessionum
amplificare donarijs. Cumq; res
hac largitate fidelium collate, aliqu-
antule monachorum congregationem
viderent superpetere potuisse. Walteru
m quida ad cuius paternam possessionem
tercentim vaste solitudinis in quibus
vix dei cellam construxerat p̄tinete
videbant. videns res collatas a quibusda
presumptoribus inordinate tractari
religiosum quenda p̄brm othmarum
noie cui summa excoide committeret
reum. auctore tunc acciensium comite
impetrauit. et ei cellula cum omnibus
adea p̄tinetibus commendauit. Postmodum
con silio cuiusda duobus noie nebi p̄sua-
sus. ad p̄satu p̄ncipem excolu cum
eodem duce p̄p̄rauit. ipiq; eandem
cella p̄prietatis iure cotradidit. et ut
othmarum p̄brm eidem loco p̄ficeret
exorauit. Annues petitionem eius p̄ncips.
othmaro ad p̄sencia sua vocato locum
commendauit. et ut regularem inibi
vitam instituere studeret p̄cepit. Qui
regressus. accepit statim boni pastoris
imicia. et vndiq; vicesum habitacula mo-
nachorum vsibus congrua disposite con-
struens. eiusdem sancti statum loci vtili-
tatis diuersis aptauit. Sed eum iam
dictus p̄ncips temporaliter regnandi
et viuendi fine fecisset. duobus filijs
carolomanno et pipino admistratoz
regni reliquit. Carolomannus itaq;
paucorum decessibus euolutis. anorum
ob amore regni celestis seculari glie
pompa deposuit. Et ai causa quietior
vite romanam tenderet. in uicinia sup̄di-
cti loci deueniens. ad idem monasterium
causa orationis accessit. Audiensq;
assiduis signorum virtutibus eundem
locum p̄beati vixi meritis adno illust-
rari dixisse fert. Cenuis quidem hic
loq; est facultate. sed p̄meritis beati
galli celebri diffamatus rumore. Cuiq;
vellet ibidem de gentibus aliquod sue
largitatis conferre solacium. sed retr-
actaret anegore se regni disunctum
explere non potuisse qd voluit. frater
recepit. ut sui amor p̄ntuit. eide

Libro Regular. 5.
Benedicti.

monasterio aliqd regie largitionis
solacium dignaret impendere. Cum
igit ab othmaro abbate p̄sentatum
pipino p̄ncips accepisset epistolam.
annues petitioni fraterne libella
que benedictus pater de cenobitarum
querelaone composuerat eidem abbati
tradidit. et alia regie dignitatis im-
periens dona. id ei subor diligencia
iunxit. ut in loco sibi commendato ad sup-
plendas beati galli excoibias. regulari
ordine institueret vite. Atq; ut melius
posset qd iubeat efficere. concessit
illi quosda tributarios de eod. pago.
ut et illis conlaborantibus officinas
fratrum vsibus necessarias construeret.
et vasti galia que annuatim regis
redditis inferre debebant. ad sussten-
tationem fratrum subcomemoracione
largitatis eius haberet. Inter cetera
quoq; sue munificencie donacia ro-
gante abbate. vniu campanum ad sci-
loa dedit ornatu. qd ad vsu p̄re etat
tempora in cenobio eodem p̄mercia
beneficiorum eius p̄masit. Ne cuiusqua
auaricia tati in cemetis obfisteret
boni diuturne firmitatis epistolam
fecit cōscribi. et ut moris e arcuspecta
roborari cautela. quo demreps tam-
pe qui aderat. qua successores eius
idem mosterium p̄regiam obtineret.
auctoritate. et nulliq; violētia p̄ssi-
solis rexu p̄ncipibus subiaceret. Hys
regie pietatis othmaroq; abba donata
solarijs. et sublimatq; honoribus. moste-
riū letq; regredit. Et ex illo tpe mona-
stice vite in cenobio sci galli exordiu
qde cepit. augmentu aut et p̄fectus
hodieq; laudabiliter dilatari non desinit.
Premissa narracione qua cop̄e
nsu satis vere credimq. qmodo
sacer locq; enuinitatis p̄ciule qm
meruerit. et quo in tpe cenobiali dig-
nitate sit adornatq. libereq; ia admi-
nistratoz bti galli comemoracione
solum quertimq. Victor auxiensis recie
comes cuius septiq; menacione fertimq.
ai irumabiles apud tumultum sci
galli p̄merita ipiq; vtutes ostendi
treberome didicisset. iuidia p̄retere